

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De duobus primis fructibus gloriæ, tam animam, quàm corpus
concernentibus, quæ sunt ineffabilis nouitas, & amicabile societas. Cap.
LVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

multo efficacius quæcunque corpora penetrare poterunt, quam aer vel ignis: nimirum cum secundum Anselmum, quilibet Beatus erit tam fortis, quod etiam si velit, totam terram mole comouere possit. Quartus fructus est Agilitas. Ex qua enim spiritus ex tribus animæ glori-
 osæ dotibus erit ad tendendum in Deum promptissimus, ideo corpori suo, quod omnem inclinationem suam habebit ad animam beatificantein, communicabit eandem agilitatem, ita quod poterit tam velociter corpus suum mouere, sicut seipsam sine corpore. Dicit enim Augustin. quod ubicunque erit voluntas, ibi statim erit & corpus. Unde licet corpus gloriosum mouetur, in tempore, tamen in tempore imperceptibili propter breuitatem. Corpus enim glorificatum per omnia subiectum erit animæ gloriificatæ, non solum vt nihil in eo, quod resistat voluntati spiritus, sed etiam vt in eo sit aliqua perfectio effluens ab anima gloriificata in corpus, per quam habile redditur ad omnimodam subiectionem: quæ perfectio dos gloriificati corporis dicitur. Anima autem corpori coniungitur, non solum vt forma, sed etiam vt motor: & ideo utroque modo oportet vt corpus gloriosum animæ gloriificatæ sit summè subiectum. Primo modo per dotem subiectionis. Secundo per dotem agilitatis. Et quia corpus gloriosum totam existentiam suam & nobilitatis & subiectionis rationem trahit ab anima, ideo eius inclinatio sola est ad animam. Et quia agilitas sequitur inclinationem, ideo quam potens anima fuerit ad impetrandum, tam potens erit corpus ad exequendum.

De duobus primis fructibus gloriæ, tam animam, quam corpus concernentibus, quæ sunt ineffabilis nouitas, & amabile societas. Cap. LVII.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis. Iam denique de quatuor vltimis fructibus tam animam quam corpus concernentibus prosequamur: quorum primus dicitur Nouitas, scilicet in reparatione vniuersi. Gaudebunt enim Beati, quia specula, quibus in præsentia vita vsi sunt ad cognoscendum Deum, videbunt reformatam & decoratam in admirabilem pulchritudinem, & quodammodo beatorum corporibus conformata, scilicet, solem, lunam, stellas & elementa, quæ sua specie & decore manifestant sapientiam facientis & gubernantis: à quorum magnitudine & pulchritudine cognoscibiliter potest eorum Creator videri: Vnde verisimile est, secundum

Thomam, quod in gloria Beati quandoque movebuntur pro libere
 suae voluntatis, ut illud, quod habent in virtute, scilicet, agilitatem,
 actu exercentes, diuinam sapientiam ostendant commendabilem, &
 ut eorum visus reficiatur pulchritudine diuersarum creaturarum, in
 quibus Dei sapientia eminenter elucebit, id est, corpora caelestium, &
 etiam elementorum. Sensus enim non potest esse nisi praesentium, qua-
 nus magis à longinquo corpora gloriosa sentire possunt quam non glo-
 riosa, quia visus oculi glorificati, multo magis à remoto videre poterit,
 quam non glorificati: minus tamen vident à remoto, quam à propin-
 qua. Et si obijcitur de Stephano, quod in terra positus, *vidit in caelo*
gloriam Dei, & Iesum stantem à dextris Dei, dicendum, quod à corpo-
 re Christi fuit immutatus oculus Stephani ad visionem humanitatis
 Christi, in cuius est potestate, quod corpus eius sic videatur à longe sic
 ut de prope. Sic ergo patet, quod oculus carnis glorificatus, quia non
 potest ad visionem essentiae diuinæ pertingere, ut ei congruens solatiū
 de visione diuinitatis praebetur, eam inspiciet in suis effectibus cor-
 poralibus, ut quibus indicia manifesta diuinæ maiestatis apparebunt,
 & praecipue in carne Christi, & post hoc in corporibus Beatorum, de-
 inceps in omnibus alijs corporibus. Hinc etiam alia corpora maiore
 influentiam à diuina bonitate suscipient, non tamen variantem spe-
 ciem, sed addentem cuiusdam gloriae perfectionem. Sed quia corpora
 inferiora non conueniunt cum caelestibus, nisi in natura lucis & dia-
 phani (ut dicitur secundo de Anima) ideo perfici debet secundum cla-
 rritatem qua vestiuntur, non tamen aequaliter, sed secundum suum mo-
 dum. Erit enim terra in exteriori superficie sicut vitrum, aqua sicut
 crystallus, aer ut caelum, ignis ut luminaria caeli. Et sic totus mundus
 innouabitur, ut habitatori habitatio congruat, & ex hoc Deus homi-
 nem magis letificet. Secundus fructus est societas: quia de consortio
 & societate tam immensa mirabiliter exultabunt, in qua Beati se re-
 perient. Nimirum cum quilibet de quolibet in particulari singulares
 delectationes suscipiet, utpote de alterius pulchritudine, in splendore
 & colore, in decore & odore, imò & in voce, quod in Apocalypsi Ioh-
 annes praesensit, dicens: *Post haec audiuī vocem turbarum multarum*
dicentium Halleluia, id est, laudate Deum. Nam, secundum Hierony-
 mum, IA est vnum de X nominibus Dei, & communiter canitur in
 Ecclesia cum magno neumate, id est, vocum modulatione, & grandi
 melodia, ad designandum illum ineffabilem iubilum diuinæ laudis,
 qui

A. Act. 7.

Mundi in-
nouatio.

Societas.

Apoc. 19.

qui à Beatis fiet in Paradiso, qui in vita presenti non potest exprimi. Nam IA interpretatur spiritus almus. Multum enim augebitur gaudium Beatorum de societate immensa omnium electorum, tam Angelorum, quam hominum, præcipue propter mutuam charitatem.

Pro quo sciendum, quòd inter Beatos erunt tres differentia, scilicet æquales, maiores, & minores, nec tamé erit inter eos, secundum Augustinum, invidia disparis claritatis, quia regnabit in omnibus vnitas charitatis. Nam secundum Gregorium, tanta vis charitatis in illa pace Beatos sociat, vt quod in se quisque non accepit, in alio se accepisse exultet. Vna cunctis erit beatitudo lætitiæ, quamuis nõ omnibus sit vna sublimitas vitæ; quia quilibet Beatus quemlibet alium electum Angelum vel Sanctum sicut semetipsum diliget, seu etiam plus vel minus, secundum maiorem vel minorem participationem diuinæ bonitatis, & æternæ beatitudinis. Cùm enim proprie non sit diligibile nisi bonum, ideo secundum quod quis plus habet de bonitate, plus etiam habet de diligibilitate. Et talis ordo dilectionis, qui attenditur secundum gradus & differentias boni, magis boni, & maximi boni manebit in patria, quia essentialis est ipsi charitati. Quidam igitur æquales erunt in gloria, qui duplicabunt pro quolibet alio gloriam suam, eo quòd æquali mensura se diligunt, & diligere se cognoscant: ex quo sequitur, quod quilibet Beatus de quolibet in gloria sibi cœquali tantum gaudebit, quantum de semetipso, saltem extensiuè, licet non intensiuè. Et secundum Richardum, de similibus idem est intelligendum. Quidam autem erunt maiores, qui similiter sibi duplicabunt gloriam, pro quolibet eis minore in gloria: non tamen ex hoc, quòd tantum se videant ab eis diligere quantum diligunt, sed quia de gloria quorumlibet illorum tantum gaudent, quantum de propria gloria, cùm quilibet secundum capacitatem suam diligit alium gloriosum. Hinc est quòd Petrus plus gaudet de bono Linus, quam ipse Linus: quia gaudium de dilectione procedit, & qui plus diligit, plus gaudet. Non tamen ex hoc sequitur, secundum Bonaventuram, quòd tantum gaudeat, quantum si ipse bonum illud haberet, quia tunc haberet charitatem maiorem, & per consequens intentius gaudendi potestatem. Quidam etiam erunt in gloria minores, qui toties gloriam suam duplicabunt, quoties alios gloriosiores se esse cognoscant. Quoties igitur alios in gloria se maiores esse cõspiciant & intelligant, vt pote decies, centies, millies, seu centies milli-

Nn. 4. es. to-

Beatorum
discrimen.

Æquales.

Maiores.

Minores.

Mariae Vir-
ginis bea-
tudo.

est toties de eis gaudium suum duplicabit: quia toties plus ab eis, quam à seipsis diligere cognoscet. Porro multum adhuc supereminet amor & gaudium cuiuslibet beati ad Reginam caeli, quam simul ad omnes alios tam Angelos, quam sanctos. Et hoc propter quatuor. Primò, ratione cōceptionis, quia minimus Beatus luce clarius cognoscet, quòd beata Virgo, cum sit mater Dei, plus posuit pro humana salute, quam tota rationalis creatura simul sumpta ponere potuit; considerata Filij sui dilectissimi excellentia, qui fuit instrumentum nostrae redemptionis, saluationis & glorificationis, consideratis etiam Virginis meritis, suffragijs & exemplis. Secundò, ratione compassionis, quia minimus Beatus aperte cognoscet, quòd tota natura rationalis tantum dolorem & poenam pro sua redemptione ponere non posset, quantum sola Mater Dei sustinuit, considerata dilectione, qua Filium suum intimè dilexit. Tertio, ratione glorificationis, quia tantum excedit in gloria naturam tam Angelicam quam humanam simul iunctam, quantum in magnitudine centrum suum excedit circumferentia firmamenti. Quarto, ratione dilectionis. Tantus enim est amor Virginis ad quemlibet minimum Beatum, quòd omnis amor, quo natura tam Angelica quam humana diligit in regno caelorum aliquem iam beatum, est quasi centrum ad circumferentiam firmamenti, respectu amoris, quo beata Virgo minimum diligit Beatum, considerato fontali principio, unde talis amor originem habet. Videns igitur minimus Beatus se tantum à gloriosa Virgine diligere, ac in ea propter ipsum tantam gloriam & gaudium augmentari, in illius amorem in tantum inflammatur, & in tantum de eius gloria iucundatur, quòd quoties intelligit eam in gloria semetipsum excellere, toties plus de illius gloria quam de propria gaudens, latificatur. Ex quibus omnibus rationabiliter concluditur, quòd amor & gaudium minimi Beati ad beatam Virginem, excedit amorem & gaudium omnium Beatorum adinuicem actiue & passiue spiritorum.

De duobus vltimis fructibus gloriae, qui sunt inexpressibilis iucunditas de Christi humanitate, & ineffabile gaudium de Dei bonitate. Cap. LVIII.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. Tertius proinde fructus aeternae vitae concernens tam animam quam corpus, qui est vndecimus inter fructus ligni vitae in statu glo-